

אָמֵר לְהָ קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, כֹּורְסִיָּא כֹּורְסִיָּא,
יַיְבְּדוֹן אֶלְפָת אֲמִינָה בְּוֹתִיחָהוּ, וַקִּימָא
דָּאוּרִיתָא לֹא יַזְדְּמֵן קְפִיְיחָהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב יְיַיְהָ
בְּצָאתָה מִשְׁעִיר בְּצָעֵדָה מִשְׂדָה אֲדֹם אֶרְץ רַעֲשָׁה.
וְהָאֵי בְּגִינָה דָּאוּרִיתָא לֹא אֲתִיהִיבָת (בְּגִינָה הָאֵי קִימָא
קְדִישָׁא) אֶלְאֶלְא לִמְאָן דָּאִית בֵּיהַ קִימָא קְדִישָׁא. וּמְאָן
הַיְלִיף אֲוּרִיתָא לִמְאָן הַלְּא אֲתָגָור, מְשָׁקָר בְּתָרִי
קִימָי, מְשָׁקָר בְּקִימָא דָּאוּרִיתָא, וְמְשָׁקָר בְּקִימָא
דָּצְדִיק וּבְנִסְתָה יִשְׂרָאֵל. דָּאוּרִיתָא לְהָאֵי אֶתְר
אֲתִיהִיבָת, וְלֹא לְאַחֲרָא.

רבי אמר משקר בתלת דוחתי עלי, משקר בתורה, משקר בגבאים, משקר בפטובים. משקר בתורה, דכתיב, (דברים ז) זו זאת התורה וגוזן. משקר בגבאים דכתיב, (ישעיה נד) וכל

לשון הקודש

אמור לה הקדוש ברוך הוא: בפה בפה, ב שמחה (של העולם) אלף שנים טרם שנברא העולם, יודענו לפניו (ידעם לנו קידמן לפניו ערלים שאינם רשותם בבריתך?!)

רבי אבא אמר, משקר בשלשה מקומות עליונים - משקר בתורה, משקר בנצחם, וברית התורה לא תזען לפניויהם. זהו שפתותיה, ביצאתך משער בצדך מזרחה ארום משקר בנבאים, משקר בפתובים, משקר בתורה, שבתוב (דברים י) וזאת הארץ רעשה. ונדי משומ שבתורה לא נתנה (משום שהיא ברית חדשה) אלא למי שיש

בנין למדוי יי'. אינון למודי יי', ולא אחרא. ובתיב (ישעה ח) חתום תורה בלמודי, אינון, ולא אחרא. משקר בכתובים, דכתיב, (תהלים עח) ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל, וכתיב (תהלים קט) אך צדיקים יודו לשמה. מאן צדיקים. דא צדיק ובגש תישראל. דמאן דלא אתגער, ולא עאל בקיומא דלהונ, לא יודע לשמייה קדיישא, דהיא אורניתא. אמר רבי חייא כיון דאתגלי קדשא בריך הוא על טירא דסיני, למייב אורתא לישראל, שכיבת ארעה, ותבת בניה, הדא הוא דכתיב, (שם ע) ארץ יראה ושקטה.

תא חזי, בר נש דאתיליד לא אתמנא עלייה חילא דלעילא, עד דאתגער. כיון דאתגער, **אתער עלייה** (רווחא) **אתערותא** דרזה דלעילא. זכי

לשון הקודש

בקדוש, שהיה התורה. אמר רבי חייא, כיון שהתגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני לחת תורה לישראל, שכבה הארץ ושבה למנוחה. וזה שכתבו (שם ע) ארץ תורה שם ישראל, וכתוב (שם קט) אך בכל בנין למדוי ה. הם למורי ה' ולא אחר, וכתוב (שם ח) חתום תורה בלמודי, הם ולא אחר. משקר בכתובים, שכתבו (תהלים עח) ויקם עדות ביעקב ותורה שם ישראל, וכתוב (שם קט) אך צדיקים יודו לשמה. מי הצדיקים? זה צדיק ובגש תישראל. שמי שלא גמול מתוערת עלייו (ויקם) התוערות של רוח ולא נכנים לברית שלהם, לא יודו לשמו

לֹא תַעֲשֵׂק אֶת עָרִיתָא בְּאוֹרִיתָא, אֶת עָרִיתָא עַלְיָה אֶת עָרוֹתָא יְתִיר. זֶבַי וַעֲבֵיד פְּקוּדִי אוֹרִיתָא, אֶת עָרִיתָא עַלְיָה אֶת עָרוֹתָא יְתִיר. זֶבַי וַאֲתַנְסִיב, זֶבַי וַאֲוַלִיד בְּגַנִּין, וַאֲוַלִיף לֹזֶן אוֹרְחוֹי דְמַלְכָא קְדִישָׁא, הַא כְּדִין הוּא אָדָם שְׁלִים בְּכָלָא.

אָבָל בְּהָמָה דְאֲתִילִידָת, בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְאֲתִילִידָת, הַהוּא חִילָא דְאִית לָה בְּסֻפָּה, אִית לָה בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְאֲתִילִידָת, וַאֲתִמְנָא עַלְיָה. וּבְגַנִּין בְּךָ בְּתִיב, שׂוֹר אוֹ בְּשָׁב אֹז עֹז בַּי יָוֵלֶד. עֲגָל אוֹ טָלָה, אוֹ שְׁעִיר אוֹ גָּדִי לֹא אֲתִמָּר, אֶלָּא שׂוֹר אוֹ בְּשָׁב אֹז, הַהוּא דְאִית לִיה לְסֻפָּא, אִית לִיה בְּשְׁעַתָּא דְאֲתִילִיד.

וְהִיה שְׁבָעַת יָמִים תְּחַת אַמּוֹ, בְּגַנִּין לְאֲתִישָׁבָא בִּיה הַהוּא חִילָא וַאֲתִקְיִים בִּיה. וּבְמַה יַּתְקִיּוּם

לשון הקודש

של מעלה. זוכה להתעפק בתורה - שְׁנוֹלָדָה, אותו כה שיש לה בסופה יש מתרעורות עליו התעוררויות יתרה. זוכה לה באורה שעה שנולדה, וחתמנה וועשה מצות התורה, ומשום בכך ברות, שׂוֹר או בְּשָׁב עַלְיָה. ואו עז כי יולד. עֲגָל או טָלָה או שְׁעִיר או גָּדִי ומולד בנים ומולד אותם את דברי המלך הקדוש, הרי או הוא אדם שלם, או עז. אותו שיש לו לסת - יש לו בשעה שנולדה.

אָבָל בְּהָמָה שְׁנוֹלָדָה, באורה שעה וְהִיה שְׁבָעַת יָמִים תְּחַת אַמּוֹ, כדי לישב

ביה. בְּדַיִשְׁרֵי עֶלְיָה שְׁבָת חֶדֶד, וְאֵי לֹא, לֹא יִתְקַיִם. (וועוד דאתנייפש מזוהמא האמייח) וְלֹבֶתֶר דִּינְתְּקִים בַּיּוֹתְרָה הַהוּא חִילָּא, בְּתִיב יִרְצָח לְקָרְבָּנוּ אֲשָׁה לִיְּיָ, בְּקִיּוֹמָא דְשְׁבָת חֶדֶד, דְאַעֲבָר עֶלְיָה.

וְבַר נֶשֶׁת, בְּקִיּוֹמָא דְשְׁבָת חֶדֶד, אַתְקִים בַּיּוֹתְרָה אַתְעַרְוַתָּא דְהָאֵי עַלְמָא, וְחִילָּא דִילְיָה. בְּתִרְבָּה דְאַתְגּוֹר, אַתְעַר עֶלְיָה אַתְעַרְוַתָּא דְרוֹחָא עַלְאָה, וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַעֲבָר עֶלְיָה, וְחַמָּאת לִיה, בְּרִשְׁוּמָא קְדִישָׁא, וְאַתְעַרְתָּה עֶלְיָה, וְשְׂרִיא עֶלְיָה רֹזְחָא דְהַהְוָא עַלְמָא קְדִישָׁא, בְּמַה דָּאַת אָמֵר, (יחזקאל טז) וְאַעֲבָר עַלְיָיךְ וְאַרְאָךְ מִתְבּוֹסֶת בְּדָמִיךְ וְנוּ. בְּדָמִיךְ: בְּתִרְבָּה. וְאֵי תִּימָא, הָתָם בְּדַיִשְׁרֵי נֶפֶכוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, דְשְׁבִּיחַ בִּינְיִיחַ דַּם פֶּסֶח וְדַם מִילָּה, בְּדִין בְּתִיב בְּדָמִיךְ חַי, הַכָּא מֵאֵי בְּדָמִיךְ. אֶלָּא תְּרִין,

לשון הקידוש

הַתְּעוֹרֹרוֹת שֶׁל רֹוח עַלְיוֹנָה, וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עֲבוּרָת עַלְיוֹן וּרוֹאָה אָתוֹת בְּרִשְׁמָם קְדוּשָׁה, וּמַתְעֹרֹרָת עַלְיוֹן וּשׂוֹרָה עַלְיוֹן הָרוּחָה שִׁיטְקִים בּוּ אָתוֹת הַפְּתָחָה, בְּתוּב יִרְצָח לְקָרְבָּנוּ אֲשָׁה לִיה, בְּקִיּוֹם שֶׁל שְׁבָת אַחַת שֻׁבְרָה עַלְיוֹן.

וּבָנְ אָרְם, בְּקִיּוֹם שֶׁל שְׁבָת אַחַת מַתְקִימָת בּוּ הַתְּעוֹרֹרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַפְּתָחָה שֶׁל. אַחֲר שְׁגָמוֹל, מַתְעֹרָת עַלְיוֹן

חד דמילָה, וחד דפריעָה. חד דגִזְוַרְיוֹן, דבְגַנְסֶת יִשְׂרָאֵל. וחד דפריעָה, בצדיק יסוד עולם. ואליון תריין דמיון דבר נש קאים בגינִינִיהוּ בקיומָא דעַלְמָא דאתני, דא הוא דכתיב בדמיך חyi.

רבי שמעון אמר, (תהלים כה) סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם. סוד יי' ליראיו, דא בנסת ישראל. ובריתו להודיעם, דא צדיק יסוד עולם, (דף צ"ב ע"א) בקשורה חדא.

יו"ד, תלת ארתוון, שלימوتא דכלא. י' ראשיתא דכלא. י' עלאה דכלא. ואו' אמצעיתא שלימotta דבל סטראין. מעבר לבלו רוחין, ביה תליא מהימנותא. דלא"ת, גנטא, צרורא דחyi. את דא זעירא, שלימא דכלא.

מה זה בדמיך? אלא שנים - אחד של בנסת ישראל. ובריתו להודיעם - זה צדיק יסוד עולם, בקשר אחד של מילה של בנסת ישראל, ואחד של פריעה בצדיק יסוד עולם. ואלו שני דמים שארם עומדים בשבילים בזמנים של העולם הבא. וזה שבתו בדמיך חyi.

רבי שמעון אמר, (תהלים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. סוד ה' ליראיו - זו קפנה, שלימות של הפל.

את דָא סְתִימָא דְכָל סְטְרֵין. כְדַ נְפִיק, נְפִיק
בְמַלְכָא עִם חִילּוֹי. תֶב (נו"א י"ב) לְבַתָּר, י'
בְלַחֲזֹדוֹי, בִיה אַסְתִים מַלָּה, בִיה נְפִיק, סְגִיר
וּפְתָח. (נו"א נְגִיד וּנְפִיק וּפְתָח).

ה"א (נו"א דָא) שְׁלִימּוֹתָא דְכָלָא, לְעִילָא וְלַתָּתָא.
וְהָא אַתְמָר, ה"א ה', הָא יְדִיעָא. א' הוּא
יו"ד, שְׁלִימּוֹ דְתִלְתָה אַתְזָוָן, דְאִינּוֹן בְּרִישָא,
דְסְתִימִין (ס"א בְּיוֹד וְהָא אַוְקְמוֹה) בִיה ו' עַל גְבִי א' (ס"א דָא'
הָא) וְהָא אַוְקְמוֹה (בְּי' וְהָא אַוְקְמוֹה), וּבְלָא חַד מַלָּה הוּא,
שְׁלִימּוֹ דְשָׁמָא קְדִישָא, הוּא שְׁלִימּוֹ
דְעִילָא (עַתָּתָא). בְגִין פְה, לְזִמְנִין ה"א נְטִיל א',
בְזִמְנָא דְהִיא מִתְעַטְרָא בְעַטְרוֹי.

תָא חֻזִי, כָל אַת וְאַת דְשָׁמָא קְדִישָא, אַתְחֻזִי בִיה
שְׁלִימּוֹ דְכָלָא שָׁמָא. יו"ד הָא אַתְמָר שְׁלִימּוֹ

לשון הקודש

האות ה'ו סתומה של כל האותים. אותיות שהן בראש, שפותחות (ב"י), והרי
פרשׂהוּ בו ו' על גְבִי א' (שא ה'א), והרי
חילוֹתָיו. שָׁבָה (ישׁבָה) אחר בְה' י' לְבַדָה,
בְה' נְסִתָר הַכָּבָר, בְה' יָצָא, סּוֹגֵר
שְׁלִמוֹת שֶׁל מַעַלה (ומטה). משום בְה'
לְפָעִים ה"א נְטִילָה א', בְזִמְנָה שְׁהִיא
וּמְטָה. והרי נתבאה, ה"א ה', הַרִי
ידועה. א' היא יו"ד, שְׁלִמוֹת שֶׁל שְׁלָשָׁ

ה"א (ט) הַשְּׁלִמוֹת שֶׁל הַבְּלֵל, לְמַעַלה
וּלְמַטָה. והרי נתבאה, ה"א ה', הַרִי
יבוא. א' היא יו"ד, שְׁלִמוֹת שֶׁל שְׁלָשָׁ

דָכְלָא. ה' שְׁלִימֹו דָכְלָא וְאַף עַל גַב דָלָאו אֵיתָה
בְאַלְפַת, ה' בְלַחֲדוֹי, הָא אֶתְמָר בְּדִיּוֹקָנָא (ס"א רא א' הוּא
וכו) ה"י (ס"א אֵיתָה) (רא ה'). הַזָא שְׁלִימֹתָא דָכְלָא. ו' בֵין
בְּסְטָרָא דָא, בֵין בְּסְטָרָא אַחֲרָא, שְׁלִימֹו הוּא דָכְלָא.
וְאוֹ הָא הוּא שְׁלִימֹו יְתִיר, לְאַעֲטָרָא לְכָלָא הָא
דָכְלָא חד, וְהָא אֶתְעָרוֹ בֵיהַ חַבְרִיא.

תָא חֻזִי, וְהָיָה שְׁבָעַת יָמִים וְגַ�. יוֹ"ד ה"א וְא"ו
ה"א (נ"א וְא"ו ה"א י"ד ה"א) אֶתְגָלִיפּו אֶתְזּוֹן (וְהָיָה). ו'
ה', הָא שְׁבָעַת יוֹמִין אֶתְבְּלִילּו בְחֶד. י' ה', שְׁבָעַת
יוֹמִין. י' חֶד, כָלָא דָכְלָא. ה' תְלַת, הִיא וְתְרִין
בְגִינָן. וּבָרָא חֶד, תְרִין אַבְהָנו בֵיהַ בְּלִילָן, הָא
שִׁיחָתָא (חַמְשָׁא). בְּרָתָא נְזָקָבָא חֶד, הָא שְׁבָעַת
(שִׁיחָתָא), אֲשֶׁתְמַע דָה' עַלְאהָ בָלָא דְשִׁיחָתָא. י"ה הָא
שְׁבָעַת. הַיְינוּ דְבַתִּיב, (מלכִים א' ח') שְׁבָעַת יָמִים וְשְׁבָעַת
יָמִים אַרְבָּעָה עַשֶּׂר יוֹם.

לשון הקודש

הקדוש נראית השלמות של כל השם.
וְאַרְאָה, וְהָיָה שְׁבָעַת יָמִים וְגַ�. יוֹ"ד
ה"א וְא"ו ה"א (פ"ז ה"א י"ז ה"א) – נְחַקְקָנו
בְאַלְפַת, ה' בְּלַבְדָה, הָרִי נְתָבָאָר בְּדִיּוֹקָנָן
א' קְיָא (וכו) ה"י (היא) ו' ה'. הוּא שְׁלָמוֹת הַפָל.
ו' בֵין בָצֶד זֶה בֵין בָצֶד אַחֲר, שְׁלָמוֹת
הָוּא שֶׁל הַפָל. וְהָא שְׁלָמוֹת יְתִיר,
לְעַטְרָא אֶת הַפָל זֶה שְׁהַפָל אַחֲר, וְהָרִי
הָרִי שָׁהָה (חַמְשָׁה). בַת נְזָקָבָא אַחֲת – הָרִי

וְהִיה שָׁבַעַת יָמִים תְּחַת אָמוֹן אֶת עַטְרוֹן
 שָׁבַעַת יָמִים, דְּבַתִּיב, (דברי הימים א' כט) לְךָ יְהִי
 הַגְדוֹלָה וְהַגְבוֹרָה וְגוֹ'. וְעַל דָּא שָׁבַעַת יָמִים לְתַתָּא,
 לִיקָּרָא דְּאִימָא עַלְּאָה. תְּחַת אָמוֹן לְתַתָּא.
 דְּבַתִּיב, (שמואל א' ב') עַד עֲקָרָה יְלִדָּה שָׁבַעַת וּרְבָת בָּנִים
 אִמְלָלָה. עֲקָרָא דְּכָל בֵּיתָא, יְלִדָּה שָׁבַעַת, אַלְיוֹן
 שָׁבַעַת יוֹמִין דְּחָג הַסּוֹכּוֹת. וּרְבָת בָּנִים אִמְלָלָה,
 אַלְיוֹן קָרְבָּנִין דְּחָג, דְּנַחֲתִין בְּכָל יוֹמָא מִן מְנִינָּא.

וְתָא חַי אַלְיוֹן סְלִקְיָן לְעַילָּא לְעַילָּא, וְאַלְיוֹן נְחַתִּין
 לְתַתָּא לְתַתָּא, בְּמָה דָּא תְּאַמֵּר (עובדיה א') אִם
 תְּגִבִּיה בְּגָשֶׁר וְאִם בֵּין כָּבָבִים שִׁים קָנָךְ מִשְׁם
 אָזְרִיךְ נָאָם יְהִי. וַיַּשְׂרָאֵל סְלִקְיָן מְתַתָּא לְעַילָּא,
 דְּבַתִּיב, (בראשית כח) וְהִיה זְרֻעָה בְּעָפָר הָאָרֶץ,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שָׁבַעַת יָמִים וּרְבָת בָּנִים אִמְלָלָה. הַעֲקָר שֶׁל
 שָׁבַעַת, יְהִי עֲקָרָה שָׁבַעַת. הַיּוֹנו שְׁבָתוֹב
 (מלכים-א' ח') שָׁבַעַת יָמִים וּשָׁבַעַת יָמִים
 אַרְבָּעָה עַשֶּׂר יוֹם.

וְהִיה שָׁבַעַת יָמִים תְּחַת אָמוֹן. תְּחַת
 אָמוֹן, הַתְּעַטְרוֹן שָׁבַעַת יָמִים, שְׁבָתוֹב
 (דברי הימים-א' כט) לְךָ ה' הַגְדוֹלָה וְהַגְבוֹרָה
 וְגוֹ'. וְעַל בֵּן שָׁבַעַת יָמִים לְמִטְהָה לְכִבּוֹד
 הָאָם הַעֲלִיוֹנָה. תְּחַת אָמוֹן לְמִטְהָה,
 שְׁבָתוֹב (שמואל-א' ב') עַד עֲקָרָה יְלִדָּה

ובתיב (בראשית כו) זיהרְבִיתִי אֶת זָרָעֵךְ בְּכָכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְלֹבֶתֶר פְּלִקְיוֹן עַל פְּלָא, וּמִתְדִּבְקָנוּ בְּאַתֶּר עַלְאהָ עַל פְּלָא, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (דברים ז) זְאַתָּם הַדְּבָקִים בָּה' אֱלֹהִיכֶם וְגו'.

וּשׂוֹר אוֹ שֶׁה אָתוֹ וְאֶת בָּנוֹ. (ויקרא כב) אמר רבי יוסי, בתרגומו לה ולברה. דעתך ראי פא למנדע ברה, ואזיל בתורה, ולא אזיל בתר אבוח, ואנן לא ידעינו מאן הוא. לא תשחטו ביום אחד.

אמר רבי יהודה, מי טעם. אי תימא משום עגמת נפש דבעירא, ניכום להאי בביותה חד, ולהאי בביותה אחרת. או להאי השטא, ולהאי בלבד. אמר ליה, אית מאן דשרי, ולא או חמי, אלא ביום אחד מפש.

לשון הקודש

(בראשית כה) והיה זרע בעפר הארץ, ובתווב (שם כו) זיהרְבִיתִי אֶת זָרָעֵךְ בְּכָכְבֵי הַשָּׁמַיִם. אחר בך עולים על הפל ונדרבקים במקומן עליון על הפל. וזה שבחות (דברים ז) זאתם נדרבקים בה אלהיכם וגו'. ישור או שֶׁה אָתוֹ וְאֶת בָּנוֹ. אמר רבי יוסי, בתרגומו אתה ואתה בנה. שער האם לידע את בנה, והוא הולך אחרת,

תֵא חֲווִי תְגִינֵן יִפְהָה תְעִנִית לְחִלּוֹם, בְּאֵשׁ לְגַעֲוָרָת. וַעֲקָרָא דְתְעִנִיתָא בְהַהוּא יוֹמָא מִפְשָׁש, וְלֹא בְיוֹמָא אַחֲרָא. מַאי טַעַמָא. בְגַין דְלִית לְךָ יוֹם לְתַתָּא, דְלֹא שְׁלֵטָא בֵיהַ יוֹמָא אַחֲרָא עַלְאָה. וּבְרָא אַיְהוּ שְׁאָרִי בְתְעִנִיתָא דְחַלְמָא, אֹולִיפְנָא דְהַהוּא יוֹמָא לֹא אַתְעָדֵי, עַד דְאַתְבְּטָל הַהוּא גַוְרָה. וְאֵי דְהַיִלְיָה לַיְהָ לְיוֹמָא אַחֲרָא, הָא שׂוֹלְטָנָא דְיוֹמָא אַחֲרָא הַזָּא, וְלֹא עַל יוֹמָא בְיוֹמָא אַחֲרָא דְחַבְרִיה. בְהָאֵ גַוְגָנָא, לִית לְךָ יוֹם דְלֹא אַתְמַנָּא עַלְיָה יוֹמָא עַלְאָה לְעַילָא. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְאַסְתְּמָרָא, דְלֹא יַעֲבִיד פְגִימָיו בְהַהוּא יוֹמָא, וְלֹא יִתְפְגִים קְפִי שָׁאָר יוֹמָין אַחֲרָנִין. וְתְגִינֵן, בְעוֹבָדָא דְלַתָּתָא אַתְעָר עַזְבָּדָא דְלַעַילָא. אֵי בָר נְשׁ עַבְדָּד עַזְבָּד לְתַתָּא בְדַקָּא (דף צ"ב ע"ב) יִאּוֹת, הַכִּי אַתְעָר חִילָא בְדַקָּא יִאּוֹת לְעַילָא, עַבְדָּד בָר נְשׁ חָסֵד בְעַלְמָא, אַתְעָר חָסֵד לְעַילָא,

לשון הקודש

בָא רָאָת, יִפְהָה תְעִנִית לְחִלּוֹם בְאֵשׁ הַאֲחָר הַוּא, וְלֹא נְבָנָם יוֹם בַיּוֹם אַחֲרֵי שֶׁל לְגַעֲוָרָת. וַעֲקָר תְעִנִית הִיא בָאָתוֹ יוֹם מִפְשָׁש, וְלֹא בַיּוֹם אַחֲרֵי. מַה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שָׁאָין לְךָ יוֹם לְמִטְהָה שֶׁלֹא שׂוֹלֵט בּוּ יוֹם אַחֲרֵי עַלְיוֹן. וּכְשֻׁהוּא שָׁרוּי בְתְעִנִית חִלּוֹם, לְמִרְנוֹ שָׁאָתוֹ יוֹם לֹא מּוֹסֵר, עַד שְׁמַתְבְּטָלָת אָוֹתָה גַוְרָה. וְאֵם דּוֹחָה אָוֹתָה לְיוֹם אַחֲרֵי, הָרָי שְׁלָטוֹנוּ שֶׁל הַיּוֹם

וְשָׁאֵר בַּהֲזֹא יוֹמָא, וְאַתְעַטֵּר בֵּיהֶ בְּגִינִּיהֶ. וְאֵי
אַתְבִּר בֵּר נְשׁ לְרַחְמֵי לְתַתָּא, אַתְעַר רַחְמֵי עַל
הַהֲזֹא יוֹמָא, וְאַתְעַטֵּר בְּרַחְמֵי בְּגִינִּיהֶ. וּבְדִין הַהֲזֹא
יוֹמָא קָאִים עַלְיהֶ לְמַהְוִי אַפּוֹטְרוֹפָא בְּגִינִּיהֶ,
בְּשֻׁתָּא דְאַצְטְּרִיךְ לִיהֶ.

כִּגְזֹונָה דָא, בַּהֲפֻכָא דָדָא. (יעל פלא) אֵי עָבֵיד בָר
נְשׁ עַזְבָדָא דָאֶבְזָרִי, הַכִּי אַתְעַר בַּהֲהֹוָא
יְוָמָא, וַפְגִים לִיה, וַלְבָתָר קָאִים עַלְיהָ לְאֶבְזָרִי
לְשִׁיצָאָה לִיה מַעַלְמָא. בַּהֲהִיא מַדָּה דָבָר נְשׁ
מוֹדָד, בָה מוֹדָדִין לִיה.

תָּגֵן, דִּיְשְׁרָאֵל אֲכֹזְרִיָּת אַתְּמַנְعַ מְגִיהּוּ, מִבְּלַ שָׁאָר
עַמְּנִין, וְלֹא יִתְּחַזֵּן מְגִיהּ עֹזְבָּדָא בְּעַלְמָא.
הָהָא בְּמָה מְאֵרִי דְּעִינֵּינוֹ קִימֵּן עַלְיָה דָּבָר נְשָׁ
בְּהַחּוֹא עֹזְבָּדָא, וּבְאָהָמָן דָּאָחָזִי עֹזְבָּדָא דְּכִשְׁרָא

לשון הקודש

אַךְ מִעֵשָׂה אֲכֹרִי, בְּךָ מְעוּרֵב בָּאוֹתָה
יּוֹם וַיּוֹנֵם אֶתְנוֹ, וְאַחֲרֶךָ עַזְמָד עַלְיוֹ בָּמוֹ
אֲכֹרִי לְכָלֹתוֹ מִן הָעוֹלָם. בָּאוֹתָה מְדֻחָה
שָׁאַלְמָן מְוֹדָר – בְּהָ מְוֹדָרִיו לֹא.

שְׁנִינָה, שִׁישְׁרָאֵל גַּמְנָעָה מֵהֶם אֲכֹרִיָּת
מִכֶּל שֶׁאָרְךָ הָעָמִים, וְלֹא יִרְאָו מֵהֶם
מַעֲשָׂה בְּעוֹלָם. **שְׁחָרִי בְּפַמָּה בְּעָלִי עַיִנִים**
עַומְדִים עַל הָאָדָם בָּאוֹתוֹ הַמְעָשָׂה.

עַל אֹתוֹ יוֹם, וְמַתְעַטְרָ בְּרַחֲמִים בְּשִׁבְילֵוּ.
וְאָנוּ אֹתוֹ הַיּוֹם עוֹמֵד עַלְיוֹ לְהִזְמִין
אֲפֻטְרוֹפּוֹס עַלְיוֹ בְּשַׁעַה שִׁיצְטְּרָ אֹתוֹ.
בְּמִזְזָה בְּרַחְפָּצָה שֶׁל זֶה. (על היפי אם עוזה

לֹתְתָא, דְּהָא בַּעֲזֶדֶא תְּלִיא מֵלְתָא בְּכָלָא,
לֹאַתְּעַרְא מֵלה אַחֲרָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (בראשית מ'ב) וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יְשַׁבֵּר
בְּמִצְרַיִם, הָאֵי קָרָא רֹזֵא דְּחַכְמַתָּא אִיתָּה בֵּיהַ,
וְאִיתָּה לֹן לְאַסְתַּבְלָא בֵּיהַ, דְּלֹאו סִיפִּיהַ רִישִׁיהַ, וְלֹאו
רִישִׁיהַ סִיפִּיהַ.

אַלְא הָא חַזִּי, בְּשַׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לִמְידָן עַלְמָא בְּכָפְנָא, לֹא יַהֲיב מֵלה דָא
לִידָא דְּבָרוֹזָא, דְּהָא כָּל דִּינֵין אַחֲרֵינוּ דְּעַלְמָא,
בָּרוֹזָא בְּרִיז עַלְזָהִי עד לֹא יִתְוֹן לְעַלְמָא, וְדִינֵא דָא
לֹא אַתְּיַהֲיב לְבָרוֹזָא, אַלְא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַבְרִיז עַלְיָה וְקָאָרֵי. הָא הָא דְּכַתִּיב, (מלכים ב' ח) בַּי
קָרָא יְיָ לְרַעַב. מַה הָיא שַׁעַתָּא אַתְּפַקְדָּן עַל עַלְמָא
מִמְּנָנוּ אַחֲרֵינוּ, בְּפִקְדּוֹן דְּרַעַב. (דְּתַרְעֵין).

לשון הקידוש

נותן דבר זה לר'ידי הכהן, שהרי כל
הدينנים האחרים של העולם, הכהן
מקראי עלייהם טרם שיבאו לעולם, והדין
הזה לא נתן לבני, אלא הקדוש ברוך
הוא מקראי עלייו וקורא. וזה שבתוב
(מלכים-ב' ח) ב' קרא ה' לרעב. מאותה שעה
בפקדים על העולם ממנינם אחרים
בפקידת הרעב (של השערים).
אלא בא ראה, בשעה שהקדוש ברוך

אשרי מי שפרקאה מעשה בשר לmeta,
שהרי במעשה תליוי הדבר בכל, לעורר
דבר אחר.
רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (בראשית מ'ב) וַיַּרְא יַעֲקֹב
כִּי יְשַׁבֵּר בְּמִצְרַיִם. בְּפָסֹק זה יש סוד
של חכמה, ויש לנו להתבונן בו, שאין
סופו ראשיו ואין ראשיו סופו.
אַלְא בא ראה, בשעה שהקדוש ברוך
הוא רוץ לדון את העולם ברעב, איןנו

וְאָסִיר לֵיהּ לְבֵר נֶשׁ דָאִית לֵיהּ שְׁבַעַת, לְאָחֹזָה
בְּגַרְמִיהּ שְׁבַעַת, דָהָא אָחֹזִי פְגִימָו
לְעִילָא, וְאָכְחִישׁ מַלְהָ דְמַלְבָא, וּכְבִיכּוֹל בְּאַלְוָ
אֲעַבָר מִמְנָן דְמַלְבָא מַאֲתְרִיהּוּ. וְעַל דָא אָמָר
יַעֲקֹב לְבָנוּי, לְמַה תַּתְרָאֵי, לְמַה תַּעֲבִידֵוּ פְגִימָו
לְעִילָא וְלַתְתָא, וְלְאָכְחָשָׁא מַלְהָ דְמַלְבָא, וְכָל
אַינְזָן מִמְנָן בְּכָרִיוֹ דִילִיה.

אָבָל הַגָּה שְׁמַעְתִּי בַי יִשְׁשָׁבֵר בְמִצְרִים רְדוֹ שְׁמָה,
וְתִפְנֵן אָחֹזִיאוּ גַּרְמִינִיכּוּ בְשְׁבַעַת, וְלֹא תַבְחִישׁוּ
פְמַלְיאָ דְלְעִילָא הָכָא. וְתָא חָזֵי, יַעֲקֹב בְמַה תִּבוֹאָה
הַוְתָלִיהָ, וְלֹא בְעֵי לְשִׁבּוֹר אֶלָא בְתוֹךְ הַבָּאִים בְגַיּוֹן
דָלָא אָשְׁתַבָּח פְגִימָו בְעֻזְבָדָא דִילִיה.

השלמה מההשומות (סימן ג')

אמָר רַבִי רְחוֹמָא מַהוּ דְבָתִיב וַיִּשְׂא אָהָרָן את
יְדֵיו אֶל הָעָם וַיִּבְרַכֵם וַיֵּרֶד, וְהָא כְּבָר יָרֶד.

לשון הקידוש

וְאָסִור לְאַךְם שִׁישׁ לוֹ שְׁבַע לְהָרָאות
בְעַצְמוֹ שְׁבַע, שְׁבַע רְמָרָה פָנָם לְמַעַלָה
וּמְבָחִישׁ אֶת דָבָר הַמֶּלֶךְ, וּכְבִיכּוֹל
הַעֲבִיר אֶת הַמִּנְגִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ מַפְקוּם.
וְעַל בֵן אָמָר יַעֲקֹב לְבָנוּי לְמַה תַּתְרָאֵן,
לְמַה תַּעֲבִידֵוּ פָנָם לְמַעַלָה וּלְמַטָּה
וּלְהַבְחִישׁ אֶת דָבָר הַמֶּלֶךְ וְכָל אַוְתָם
הַמִּנְגִים בְּכָרִיוֹה שָׁלוֹ.

אמָר רַבִי רְחוֹמָא, מַהוּ שְׁבַתּוֹב וַיִּשְׂא

אלא וירד מעשות החטאת והעולה ואחר כך ויישא אהרן את ידיו אל העם. גשיות זו למה, לפי שהקריב קרבן ונתרצה לפני אביהם שבשים. כד אמר צരיך אותו שמקדש לעליונים ומיניהם ליחיד בכלון אליו. ומה אל העם, בעבור העם. ומאי טעם בגשיות לברך להונ בברכה, אלא מושם דיש באדם עשר אכבעות רמזו לי ספירות שנחתמו בהונ שמים הארץ. (עד כאן מההשומות).

תו פתח ואמר, (ויקרא ט) ויישא אהרן את ידו אל העם ויברכם. ותגינו ידו כתיב, דברי לזקפה ימינה על שמאל. נאמאי. לאחות עובדא לתטא, בגין דיתער עובדא לעילא.

כתיב (ויקרא כ"ה) **והעברת** שופר תרוועה **בחדר** **השביעי** **ונגוי**, **שפפר** **תרוועה** **אמאי**. **אלא**

לשון הקידש

אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד, והרי כבר ירד? אלא וייד מעשות החטאת והעללה, ואחר כך ויישא אהרן את ידו אל העם גשיות זו למה? לפי שהקריב קרבן ונתרצה לפני אביהם שבשים. כמו שאמר, צריך אותו שמקדש לעליונים ומיניהם, ליחיד בכלום אלו. ומה אל העם? בעבור העם. ומה הטעם בגשיות לברך אותם

שׁוֹפֵר, דְמַתָּבֵר שֶׁלְשָׁלָאִין, דְמַתָּבֵר שׁוֹלְטָנוֹתָא מִפְּלָעָה. וּבְעֵיא לְאַחֲזָאָה שׁוֹפֵר דְאַיְהוּ פְשִׁיט, וְלֹא כְפִיפּ, לְאַחֲזָאָה חִירּוּ לְכָלָא, דְהָא יוֹמָא גְרִים. וּבְכָלָא בְעֵיא לְאַחֲזָאָה עַזְבָּדָא, וְעַל דָא שׁוֹפֵר, וְלֹא קָרְנוּ, בְגַיְן לְאַחֲזָאָה מָאן הוּא אַתָּר דְאַקְרִי שׁוֹפֵר.

זָבָאַיְן אִינְיָן יִשְׂרָאֵל בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי, דְאִינְיָן יִדְעַיְן לְאַתְּדַבְּקָא בְמִלְפָא קְדִישָׁא, וּלְאַתְּעָרָא חִילָא דְלָעִילָא, וּלְאַמְשָׁבָא קְדָשָׁה דְמַאְרִיחָן עַלְיָהוּ, בְגַיְן כֵךְ בְתִיב (דברים לג) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מֵי בָמֹדֵךְ וְגוּ'. (דברים ז) וְאַתָּם הַדְבָקִים בְּיַיְן אֱלֹהִיכֶם חַיִם בָּלָכֶם הַיּוֹם.

הקדמת רעה מהימנה

וְשִׁמְרָתָם מִצּוֹתִי וְעֲשִׁיתָם אֹתָם וְגוּ'. (ויקרא כט) פְקוּדִין דְמַארִי עַלְמָא, הָא תִּגְנִין. דְבִתִּיב וְשִׁמְרָתָם מִצּוֹתִי וְעֲשִׁיתָם

לשון הקידוש

הַבָּא, שָׁהֵם יָדָיעִם לְהַדְבִּק בְמַלְךָ דְקָדוֹשׁ, וּלְעוֹזֵר בָּחַשְׁלָמָעָה, וּלְהַמִּשְׁיךְ אֶת קְדָשָׁת רְבוּנָם עַלְיָהָם. מִשּׁוּם בָּהָכְתּוֹב, (דברים לג) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מֵי בָמֹדֵךְ וְגוּ'. (שם ז) וְאַתָּם הַדְבָקִים בָה' אֱלֹהִיכֶם חַיִם בָּלָכֶם הַיּוֹם.

הקדמת רעה מהימנה
וְשִׁמְרָתָם מִצּוֹתִי וְעֲשִׁיתָם אֹתָם וְגוּ'.
מִצּוֹתִיו שֶׁל רְבּוֹן הָעוֹלָם, הַרִי שְׁנִינָה,

בְחִדְשׁ הַשְׁבָעִי וְגוּ'. לְמֹה שׁוֹפֵר תִּרְעוֹתָה? אֶלָא שׁוֹפֵר שְׁמַשְׁבֵר שֶׁלְשָׁלוֹאות, שְׁמַשְׁבֵר אֶת הַשְׁלָטוֹן מִכֶּל הַעֲבָדִים. וְאַרְיךְ לְהָרְאוֹת שׁוֹפֵר שְׁהָוָא פְשָׁוט, וְלֹא כְפּוֹת, לְהָרְאוֹת חִרוֹת לְכָל, שְׁהָרִי הַיּוֹם גּוֹרָם. וּבְכָל צָרִיךְ לְהָרְאוֹת מַעֲשָׁה, וְעַל בֵן שׁוֹפֵר וְלֹא קָרְנוּ, בְּרִי לְהָרְאוֹת מִיהוּ הַמְּקוֹם שְׁנִקְרָא שׁוֹפֵר.
אֲשֶׁרִיכָם יִשְׂרָאֵל בְעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

אوتם. אֵי נְטוּרִי קָא בְּעַינֶן, עֲבִידָא לְמֹתָה. תָו, כֵל פְקוּדִי אָזְרִיתָא אַיְנוֹ בְתְרִין גּוֹנִין דְאַיְנוֹ חָד, זְכוֹר וְשְׁמוֹר, זְכוֹר לְדִכְבוֹרָא, וְשְׁמוֹר לְנוֹקְבָא. וּכְלָהו בְלָא חָדָא, אֵי שְׁמוֹר לְנוֹקְבָא אַפְמָאי בְתִיב וְשְׁמַרְתָּם (את כ'ל) מִצּוֹתִי.

אַלְא בְלָא בְהָאִי קָרָא, וְשְׁמַרְתָּם: דָא שְׁמוֹר. וְעַשְׂתָּם: דָא זְכוֹר, דְכָלָא רָזָא חָדָא. זְכִירָה דָא אִיהִי עֲשִׂיתָה, דָהָא מָאוֹן הָאָדָבָר מָלוֹה לְתִתְאָ, אַתְקִין (עֲבִידָה מַתְפָּן לְהַחְוֹא רָזָא דְלָעִילָא, וְכֵל מָאוֹן דְעַבִּיד מָלוֹה לְתִתְאָ) וְאַתְעַבִּיד הַהְוָא רָזָא דְלָעִילָא. פְקוּדִי אָזְרִיתָא אַלְיאַן אַיְנוֹ שִׁית מָאתָה וְתָלִיסָר פְקוּדִין, דְאַיְנוֹ בְלָא דְרָכֶר וְנוֹקְבָא, וּכְלָא רָזָא חָדָא. (דף צ"ג ע"א).

רְעֵיָה מִהִימָנָה

וְלֹא תְחַלְלוּ אֶת שֵׁם קְדָשִׁי וְנִקְדְּשָׁתִי בְתֻזָּה בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹן. (וַיָּקֹרְא כ'ב) פְקוּדִא דָא, לְקַדְשָׁא לֵיה בְכָל יוֹמָא, לְסַלְקָא קְדוּשָׁתִיה מִתְתָא לְעִילָא, בִמְהִרְחָה קְדִישָׁא לְעִילָא, עד דְסַלְיק קְדוּשָׁתִיה לְאַבְהָן יְבָנִין. וָרָזָא דָא, וְנִקְדְּשָׁתִי בְתֻזָּה בְנֵי יִשְׂרָאֵל, עִילָא וְתִתְאָ. עִילָא בְגַי דְרָגִין. לְתִתְאָ בְגַי דְרָגִין.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

אָזְרִיתָה הַפּוֹדֶשׁ שְׁלָמָעָלה. מִצּוֹות הַתּוֹרָה אַלְוָה הַנְּשָׁשָׁמָא וְשְׁלַשׁ עַשְׂרָה מִצּוֹות, שְׁהָן בְּלָל שֶׁל זְכָר וְנוֹקְבָה, וְהַכְלָס סָוד אֶחָד.

רְעֵיָה מִהִימָנָה

וְלֹא תְחַלְלוּ אֶת שֵׁם קְדָשִׁי וְנִקְדְּשָׁתִי בְתֻזָּה בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹן. מִצּוֹה זַו לְקַדְשָׁה אָזְרִיתָה בְכָל יּוֹם לְהַעֲלוֹת קְדִשָּׁתוֹ מִטְפָּה לְמֹעֵלָה, כְמוֹ שְׁהָוא קְדוֹשָׁ לְמֹעֵלָה, עד שְׁעוֹלָה קְדִשָּׁתוֹ לְאַבּוֹת וּבָנִים. וְסָוד וְהָ, וְנִקְדְּשָׁתִי בְתֻזָּה בְנֵי יִשְׂרָאֵל, מַעַלָה וּמִטָּה. מַעַלָה בְשֶׁלַשׁ דְרָגִות, לִמְטָה בְשֶׁלַשׁ דְרָגִות.

שְׁבָתוֹב וְשְׁמַרְתָּם מִצּוֹנִי וְעַשְׂתָּם אֶתָּם. אֵי שְׁמִירָה הִם אַרְכִּים, לְמֹתָה מִעְשָׁה? וְעוֹד, כֵל מִצּוֹות הַתּוֹרָה הִם בְשִׁנִי גּוֹנִים שֵׁהָם אֶחָד, זְכוֹר וְשְׁמוֹר. זְכוֹר לְזְכָר, וְנוֹקְבָה, וּכְלָם בְלָא אֶחָד. אֵם שְׁמוֹר לְנוֹקְבָה, לְמֹתָה בְתֻוב וְשְׁמַרְתָּם (את כ'ל) מִצּוֹתִי? **אַלְא** הַכְלָס בְּפֶסֶק הַזָּה. וְשְׁמַרְתָּם – זַה שְׁמָרוֹת. וְעַשְׂתָּם – זַה זְכוֹר, שְׁהַכְלָס סָוד אֶחָד. זְכִירָה זֹהִי עֲשִׂיתָה. שְׁהָרִי מֵי שְׁמַזְבִּיר הַקָּרְבָּן לִמְטָה, מַתְקִין (עַשְׂתָּם מִשְׁמָשׁ לְאוֹתוֹ סָוד שְׁלָמָעָלה, וְכֵל מֵשָׁעָוָשהָ דָבָר לִמְטָה) וְגַעֲשָׁה